

Излѣзохъ на бѣлгарскѣ земли,
Си дойдохъ въ Меглена града,
Си вѣнчѣхъ младж тѣ нѣвѣстѣ,
Целѣвахъ вѣнцы младоженскы.
Три недѣлы веселѣ правихъ,
Иво дары честны гы дары.
Испратихъ цара Шишманина,
Въ Сватѣ-Горѣ поклоникъ отидѣ,
Да целѣва мошты сватитѣлскы
Н отъ тамо въ Бидинъ си отидѣ.

РАЗЛІЧЕНИЕ.

Таѧ пѣсень е важна въ двѣ отношения: по повѣствательно то си съ-
дѣржаніе и по баснословно то, въ кое играе и высоко творическо вѣображеніе.

Отъ повѣствательнѣ тѣ чисть видиме великолѣпнѣ свадбѣ едного
бѣлгарскаго войвода, кой е управліалъ Тесалинѣ, въ Меглена града (?). Той
призовава на свадбѣ тѣ си бѣлгарскаго самодѣржца царь Шишмана, Мирча
войвода отъ Охридѣ, и Лютвида войвода отъ Доброжиѣ. Сватове ся съби-
ржть до шесть хиляди и отивѣтъ по море въ Бѣломѣтка града (?) за дѣвой-
кѣ, коia е была дѣштеріа Бѣломѣтскаго краля.

Да ли е была дѣйствительно таѧ свадба и когы, за сега не ни е вѣз-
можно да ся впустиме въ разборы.

А отъ баснословнаї чисть видиме *Трыглавыи Змии*, имяна та на нѣ-
колько си Само-Дивы, прѣдстатьлки даже царю: *Милка, Неда отъ Перуна*
Само-ходка, Вѣрбяна Вѣрбница, Самоходка Креша Подгорница. Ные казахме
другадѣ, чи между Друїды тѣ имало и жены и на еднѣ ся съхранило и имя
то *Milne*, а тукъ видиме *Милка*, кое е се едно и исто имя: *Мила, Милна,*
Милка. А въ грѣцко то баснословие, какъ то и о тому другадѣ спомянѫхме,
съхранило ся попрѣданіе чи нѣкоја си горска нимфа Нѣба (Горска Дива)
отхранила Зевса въ горы тѣ и проч., тукъ же видиме исто то имя: *Неда*
отъ Перуна Самоходка.

Отъ сички тыя вышѣзложены пѣсни, види ся юавно и въ обширеностъ
чи тии бѣлгарски *Змлюве и Змѣици, Горски-Диви, Само-Диви и Само-Вили*,
нѣскѣ были друго ништо повѣтъ освѣнъ най-стари тѣ *Самоци, Древди*,
и посвятени тѣ Богу *Дѣви*, кои сѫ славили Бога, въ най-отдалнѣ дрѣвность,